

Farní zpravodaj

Postní doba, Velikonoce 2017

TÁBOR, Sezimovo Ústí, Planá nad Lužnicí a Malšice

Fra Angelico, Poslední večeře (Firenze, 1440)

Milí farníci,

Během postní rekolekce nám spirituál kladl na srdce, abychom dobu postní nechápali jako čas, kdy něco děláme – půst, almužna, modlitba – nebo neděláme (snaha nehřešit, neposuzovat druhé), ale že je to doba, kdy jsme s Kristem. Jeden z klíčových momentů mše svaté zní takto: Skrze Něho a s Ním a v Něm...

„Být“ nebo „být s“. Plně to odpovídá zásadě, že „bytí je dříve než konání“. Bůh si apoštoly povolal, aby byli s ním a až pak je poučoval, jací mají být. Pes to má jednodušší, pes je prostě pes a nemusí se snažit být lepším psem,

nemá rozum, je prostě psem. Člověk ač musí zápasit a denně se mnohokrát rozhodovat, si ale může vzít za vzor i tohoto psíka. (viz stránky následující) Máme to náročnější, ale také nás čeká vyšší odměna, věčný život. O naší věčnosti se rozhoduje dnes. Je to ona milost přítomného okamžiku.

+ kaplan Dominik

Máme kroniku

Cesta k věčnosti vede přes kostel. Náš kostel je naše „k věčnosti brána“. Kolik kostelů bylo kdy zbořeno? V nepříznivých časech to byly tisíce kostelů. I v Sezimově Ústí se tak v 15. století stalo. Zbořeno bylo celé Sezimovo Ústí. Klášter, kostel, špitál – celé město. Pak ale přišli lidé a znovu kostel postavili. Stalo se tak po dlouhých letech. Po té co se lidé do Sezimova Ústí vrátili. Pozdně empírový jednolodní kostel Povýšení sv. Kříže byl založen r. 1835 Terezií Rieglovou, vysvěcen 23. 5. 1841. Věřící se postarali se svými duchovními správci a kostel stojí, je krásně udržován. Skví se jako perla. Je nám dobře v našem milém kostele. Jen kronika nám chyběla. Teď už je tomu jinak. Kroniku píše paní Jitka Vrbová. 23. února na naší faře nás s kronikou seznámila. Je to skvělá kronikářka. Má tu schopnost v krvi. Její tatínek je kronikářem v Klokotech. Paní Jitka nám kroniku předvedla a provedla nás dějinami farnosti Sezimova Ústí. Je dobré znát dějiny své farnosti. Prožili jsme poutavý večer plný připomínek událostí, které si mnozí z přítomných sami pamatují i příběhů, které se odehrály mimo dosah naší paměti. Moc za ten pěkný večer děkujeme. Děkujeme i za tu radost, že máme kroniku.

Ing. Jan Šnejd

Noc kostelů 2017

V **pátek 9. 6. 2017** se koná Noc kostelů. I v našich farnostech chceme otevřít chrámy lidem, kteří do nich běžně nezavítají. Zároveň bychom byli rádi, kdybychom pojali Noc kostelů nejenom jako den otevřených dveří pro „návštěvníky, ale i jako možnost setkání farníků při této milé události. Z posledních let víme, že návštěvníků chodí opravdu mnoho, proto budeme

vděční za jakoukoliv pomoc (při přípravě programu, nebo přímo při konání Noci kostelů, byť i jen na chvíli). Pokud byste měli zájem nám pomoci, ozvěte se prosím Evě Jandové nebo Líze Faktorové.

Deset vynikajících psích vlastností

Jeden z mých spolužáků objevil během studia teologie velmi pěkný text. Věřím, že může být inspirací pro každého a to nejen v době postní.

„Moudří a vzdělaní lidé říkají, že pes má deset vynikajících vlastností.

Zaprvé je stále plný elánu. To je známka zbožných a ctnostných.

Zadruhé nemá pevné místo na spaní. Tak ho nemají ani poutníci, kteří spoléhají na Boha.

Zatřetí nespává celou noc, ale vždy jen pár okamžiků, a jinak zůstává přes noc bdělý, aby střežil svého pána. To je znamení milujících a milosrdných.

Začtvrté po sobě nic nezanechává, když umře. To je rys těch, kdo žijí chudí a bez prostředků.

Zapáté neopouští svého pána. Byť je od něj bit, neodejde od něj. To je znak těch, kdo si váží svého Pána a milují jej.

Zašesté přijímá své pokorné místo a zůstává na něm. To je znak těch, kdo snášejí protivenství a bolest.

Zasedmé i přes náрек nad svým postavením, vytrvá na místě a neopouští je. To je znak bezelstných, pokorných a moudrých.

Zaosmé, když jej někdo zbije a odežene a hned poté ho přivolá nazpět a nabídne mu něco k snědku, vrátí se a přijme to bez hněvu a bez nevole. To je znamení poctivých a prostých.

Zadeváté zůstává stranou a neopovazuje se přiblížit, když se připravuje jídlo. To je postoj těch, kdo mají vládu nad sebou a přijali milost.

Zadesáté, když už opouští své místo, nic si s sebou nebere. To je znak asketů a poustevníků.“

Úryvek pochází z mnišského prostředí, z blíže nedatovaného středověkého syrského rukopisu, jenž byl poprvé vydán Hermannem Janssenem roku 1932 v belgické Lovani.

Vybral kaplan Dominik

Odešel Miloslav kardinál Vlk

Moji drazí,

všichni žijeme z daru. Narodili jsme se, ale nikdo z nás se nenarodil, protože si přál se narodit, protože si vybral místo a rodinu, kde se chce narodit. Náš příchod na svět, naše narození bylo bez našeho vlivu, život jsme prostě dostali jako dar. Rodinu, v níž jsme se narodili, jsme

dostali jako dar, i zdraví, povahu, nadání jsme dostali jako dar. Můžeme říkat, že jsme dostali tyto dary od rodičů, ale oni nám předali život, který i oni dostali darem. Ale duši, která činí člověka člověkem, jsme od rodičů dostat nemohli, tu jsme dostali přímo od Boha. Ano, člověk žije z daru. To je výchozí úvaha nad naším životem.

Jak bych shrnul jako kněz svou životní zkušenost? Základní zkušenost, která se táhne jako zlatá nit celým mým životem, je zkušenost s Bohem blízkým. Při vzniku mého kněžského povolání jsem zřetelně a nepřehlédnutelně cítil, že Bůh za těmi událostmi stál. Když jsem po maturitě stál před bezvýchodnou situací, poněvadž mi totalitní režim nedovolil studovat na vysoké škole, šel jsem tehdy na naše známé poutní místo Lomeček, abych si u nohou Panny Marie vyprosil orientaci a světlo pro další svůj život. Při mši svaté se tehdy četl úryvek z páté kapitoly 1. Petrova listu /1 Pe 5,6/ : „Pokořte se ...aby vás povýšil, až k tomu přijde čas...“. Tohoto slova jsem se držel a ejhle: komunisti mě nechtěli pustit na žádnou vysokou školu, ale já jsem se postupně dostal na vysoké školy dvě, na filosofickou fakultu UK a pak na teologickou fakultu. Cítil jsem, že je mi v mém životě Bůh blízko. Že Bůh je věrný, jsem silně zažil, když jsem byl jmenován kardinálem. Právě při obřadu ustanovování kardinálů v aule Pavla VI. ve Vatikánu četli větu: „Pokořte se pod mocnou ruku Boží..., aby vás povýšil, až k tomu přijde čas...“ To mě šokovalo, ano Bůh je věrný. Jako by chtěl připomenout, abych nezapomněl, že on mi byl Bohem blízkým.

V polovině 60. let jsem ve Východním Německu poznal spiritualitu, charisma jednoty, založené Chiarou Lubichovou na větě Písma: „Kde jsou

dva nebo tři..."(srov. Mt 18,20). To zcela potvrzovalo mou dosavadní zkušenost s Bohem blízkým. A také pod vlivem druhého vatikánského koncilu jsem si uvědomoval, že Ježíš zmrtvýchvstalý je Bohem blízkým, ne Bohem, který je nám vzdálen a sedí na pravici Otcově někde daleko, daleko..."Pravice Otcova" je uprostřed nás. Sv. Lukáš: „království Boží je uprostřed vás..." Ano Ježíš zmrtvýchvstalý je přítomen uprostřed nás, kde jsou dva nebo tři, že slyším jeho hlas, když se čte v církvi živé Boží slovo. To mluví on. Uvědomil jsem si, že je přítomen v eucharistii a v ostatních svátostech, že je to on, který svátosti uděluje. Ježíš zmrtvýchvstalý neomylně naplňoval dny mého života, chvíle klidné i momenty obtížné...A pod vlivem zmíněné spirituality jsem si pro obtížné chvíle mého života, jako byl čas, kdy jsem umýval výkladní skříně po Praze, jsem si uvědomil, pod vlivem 53. kap. proroka Izaiáše, že Ježíš vzal již předem na sebe na svůj kříž i všechny naše bolesti. A tak když vstoupilo do mého života jakékoliv utrpení, věděl jsem, že Ježíš už dávno na sebe vzal tyto mé bolesti a že tedy je v nich nebo za nimi přítomen on sám. A tak i bolesti a utrpení se staly místem setkání s ním, Bohem blízkým. A když Jan Pavel II. v apoštolském listě Tertio millennio Adveniente vyzval věřící, aby znovu objevili působení Ducha svatého v církvi Boží dnes" zahlédl jsem, že tato přítomnost Boha blízkého je plodem Ducha svatého, který je cestou, po které Ježíš vždy přichází. To je tedy moje celoživotní silná zkušenost s Bohem blízkým a svědectví, které vám chci dát: i v těch nejtěžších chvílích života jsem nezůstal sám...Byl jsem doprovázen jeho přítomností a on byl mým stálým průvodcem. Byl tu Bůh blízký. A vždy jsem měl za zády aspoň malé společenství mladších či starších věřících. Věděl jsem, že nejsem nikdy sám, že je se mnou on, Bůh blízký. O tom chci vám v této chvíli bilance svědčit...A chci pro vás všechny zde odcitovat větu z Apokalypsy: „Hle, stojím u tvých dveří a tluču. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře...(Zj 3,20). Bůh chce s každým z nás jít cestou životem jako Ježíš s emauzskými učedníky. Ve Starém zákoně Bůh říká: „Mou rozkoší je být se syny lidskými"... Přeji vám, aby se to i ve vašem životě naplnilo, aby váš život měl bezpečného průvodce.

*Z homilie kardinála Miloslava Vlka
v Českých Budějovicích u příležitosti
oslav 80. narozenin 19. 5. 2012*

Z homilie papeže Františka na popeleční středu

Půst je dobou kladení odporu. Odporu proti dýchavičnosti ducha zamořeného lhostejností, ledabylým chápáním druhého jako toho, do něhož mi nic není, a každým pokusem o zlehčování života zejména těch, kdo na svém těle nesou tíži mnohé povrchnosti. Postní doba je odporem proti toxickému znečišťování prázdnými a nesmyslnými slovy, neomalenou a unáhlenou kritikou, zjednodušujícími analýzami, které nejsou s to dobrat se složitosti lidských problémů, zejména těch nejvíce trpících lidí. Půst je dobou odporu. Odporu proti dýchavičné modlitbě, která uklidňuje naše svědomí, proti almužně, která nás naplňuje zadostiučiněním, a proti postění, které skýtá pocit uspokojení. Půst je dobou kladení odporu proti dýchavičnosti rodící se z intimismu, který vyobcovává, nechce dosáhnout Boha a odtažuje se od Kristových ran, které jsou přítomny v ranách Jeho bratří; tedy z takové spirituality, která redukuje víru na kulturu ghetta a vyobcovávání.

Postní doba je dobou návratu k dýchání, je dobou otevření srdce dechu Jediného, který je schopen proměnit náš prach v člověčenství. Není to doba pro trhání si šatů tváří v tvář zlu, které nás obklopuje, ale spíše k vytváření prostoru pro dobro, které můžeme prokazovat ve svém životě tím, že se zbavíme toho, co nás izoluje, uzavírá a paralyzuje. Postní doba je čas soucitu

– řečeno spolu se Žalmistou: „Vrať mi radost ze své ochrany [Hospodine] a posilni mou velkodušnost“, abychom svým životem zvěstovali tvou chválu (srov. Žl 51,14) a aby se prach, kterým jsme, mocí tvého dechu života stal „prachem, který miluje“.

Křesťanský charakter Evropy a její svatí patroni

Současná Evropa se cítí být ohrožena, a proto je potřeba víc než kdy jindy usilovat o její křesťanský charakter. To, že v minulosti křesťanský byl, o tom není pochyb. V této jistotě nás utvrzuje život našich slovanských předků, kteří po příchodu soluňských věrozvěstů v 9. století bratří Cyrila (původním jménem Konstantin) a Metoděje přijali křesťanství jako základ života a předávali víru v Boha svým potomkům. Křesťanství se šířilo v 9. a 10. století po celé Evropě a děje se tak dodnes. Jak říká náš duchovní pastýř P. Michal Pulec, vždycky budeme jen malým stádečkem věřících, kteří ale mají dar víry upevňovat a šířit. „Vy jste sůl země a světlo světa“ praví se ve 13. verši 5. kapitoly Matoušova evangelia. A v této myšlence nás mohou posílit svatí patroni Evropy. Je jich šest. Patří mezi ně už zmínění sv. **Cyril a Metoděj**. Nejdříve žil ale **sv. Benedikt**, o němž sv. Řehoř Veliký napsal: „Byl to muž Boží, který na této zemi zazářil tolika zázraky.“ Benedikt jako 20-ti letý mladík opustil studium v Římě, protože ho Řím zklamal svým zhýralým životem velkoměsta. Považte, že toto se stalo již v 5. století. Benedikt se uchýlil do hor a na úpatí hory Monte Cassino založil klášter. V roce 1220 byl blahořečen a v roce 1964 byl prohlášen za patrona Evropy. Ve 14. století žila **Brigita Švédská**. Jako mladička se vdala, porodila 8 dětí a po 28 letech manželství ovdověla. Dala se na duchovní život a založila řeholní společenství Kongregaci sester Nejsvětějšího Spasitele. V roce 1391 byla prohlášena za svatou a v roce 1999 byla jmenována patronkou Evropy. Za patronku Evropy byla prohlášena i **Kateřina Sienská**. Už od dětství měla mystická vidění, odmítla se vdát, a když jí bylo patnáct let, viděl její otec nad její hlavou vznášející se bílou holubici. Kateřina byla členkou III. řádu dominikánů a neúnavně pracovala pro chudé a nemocné v italské Sieně. Zemřela ve svých 33 letech. Svatořečená byla v roce 1461 a patronkou

Evropy je stejně jako sv. Brigita Švédská od roku 1999. A šestou spolupatronkou Evropy je **Edita Steinová**. Narodila se v roce 1891 v židovské rodině v polské Wroclavi. Byla velmi inteligentní a nadaná. Studovala germanistiku, historii, psychologii a filozofii. Stále toužila po poznání, až ve svých 31 letech došla k poznání hloubky křesťanství a nechala se pokřtít. Jako profesorka němčiny přednášela na kongresech v různých městech Evropy včetně Prahy. Soucítila se všemi lidmi ohrožovanými nacismem a v Kolíně nad Rýnem vstoupila v roce 1934 do řádu bosých karmelitek. Přijala řeholní jméno Terezie Benedikta od Kříže a v roce 1938 složila věčné sliby. Zahynula v roce 1942 v koncentračním táboře v Osvětimi. Její blahořečení se uskutečnilo v roce 1988 a v roce 1999 se stala šestou patronkou Evropy.

Všichni tito svatí patroni Evropy byli lidé jako my – lidé z masa a kostí, ale jejich svatost a výjimečnost spočívala v jejich hlubokém křesťanském vztahu s Bohem. A na jejich svatosti a jejich vzoru je potřeba stavět křesťanský charakter Evropy.

Existuje krásná modlitba k patronům Evropy a ta nás může s nimi spojit:

Modlitba k patronům Evropy

Svatí ochránci Evropy, Benedikte, Cyrile a Metoději, Brigito, Kateřino Šiinská a Terezie Benedikto od Kříže, obracíme se k vám s velkou důvěrou v naléhavé prosbě za evropské národy.

K vám se obracíme, neboť u Boha mnoho můžete. Vaše požehnaná činnost, opřená o Písmo svaté, sílu svátostného spojení s Kristem a jednotu s římskou církví přinesla evropským národům víru v pravého Boha, správný pohled na život a s tím mnoho dobrého.

Vyprošujte u Boha všem národům bratrské soužití a mír Ježíše Krista. Vy, učitelé ctností, horlitelé pro čest Boží, příkladné vzory lásky k Písmu svatému, vyprošujte nám milost, abychom nedávali ničemu přednost před láskou ke Kristu a ve vzájemné bratrské lásce byli svědky Kristovými.

Amen.

Jitka Vrbová

Události v blízké budoucnosti

Čt 6. 4. 2017	18:00	Postní ekumenická bohoslužba v Církvi bratrské
So 8. 4. 2017	18:00	Dobročinný koncert pro hospic Jordán – křesťanská skupina Only His v klášterním kostele v Táboře
Pá 21. 4. 2017	17:00	Koncert flétnové třídy ZUŠ (Kostel Povýšení sv. Kříže v S.Ú.)
So 22. 4. 2017		Národní pochod pro život a rodinu v Praze
Po 22. 5. 2017	9:00 registrace	Dětská vikariátní pouť v Ratibořských horách
So 24. 6. 2017	10:00	Kněžské svěcení jáhna Davida Mikluše a Pavla Bicka v Českých Budějovicích
So 1. 7. 2017	10:00	Primiční mše svatá Davida Mikluše v děkanském chrámě v Táboře

Pravidelný týdenní program v Táboře

den	čas	akce	místo
neděle	8:30	Mše svatá	děkanský kostel
	9:30	Farní kavárna	děkanství
	18:00	Mše svatá	klášterní kostel
středa	8:00	Ranní chvály	děkanský kostel
	17:30	Adorace (v postu Křížová cesta)	klášterní kostel
	18:00	Mše svatá, nešpory	klášterní kostel
	19:30	Setkání nad nedělní liturgií a společná modlitba	děkanství
čtvrtek	8:00	Mše svatá, ranní chvály	klášterní kostel
pátek	8:00	Mše svatá	klášterní kostel

Možnost ke svátosti smíření v Táboře: Neděle 8.00 (děk.kostel), neděle 17.30 (klášt. kostel), středa 17.30.

Od středy 19. dubna budou všechny všednodenní bohoslužby opět v děkanském kostele.

Pravidelný týdenní program mimo Tábor

místo	den	čas	Akce
Sezimovo Ústí	neděle	10:15	Mše svatá
	úterý	17:00	Růženec, adorace
		18:00	Mše svatá
		Po mši sv.	Modlitební společenství
	středa	8:00	Ranní chvály
		8:30	Setkání společenství Modlitby matek
	čtvrtek	16:00	Růženec, svátost smíření
Planá n. L.		16:30	Mše svatá
	pátek	8:00	Ranní chvály
	sobota	8:00	Mše svatá
	pátek	17:00	Mše svatá
	neděle	8:00	Mše svatá
Malšice	neděle	10:00	Mše svatá

VELIKONOCE 2017

TÁBOR, SEZIMOVO ÚSTÍ, PLANÁ NAD LUŽNICÍ A MALŠICE

aktuální informace pro období od 9. do 17. dubna 2017

Den	Liturgická oslava	Tábor	Sezimovo Ústí	Planá nad Lužnicí	Malšice
NE 9.4.	6. neděle postní Květná neděle	8.15 Svěcení ratolestí a průvod z klášterního kostela 8.30 Mše sv. v děkanském kostele 18.00 Mše sv. v klášterním kostele	10.15 Mše sv. s průvodem	8.00 Mše sv.	10.00 Mše sv.
PO 10.4.					
ÚT 11.4.			17.30 Adorace 18.00 Mše sv., nešpory		
ST 12.4.		8.00 Ranní chvály v děkanském k. Večerní Mše sv. není!	8.00 Ranní chvály 8.30 Modlitby matek		
ČT 13.4.	Zelený čtvrtek	8.00 Ranní chvály v děkanském k. 18.00 Mše sv. v děkanském kostele s chrámovým sborem	16.00 Mše sv.	18.00 Mše sv.	16.00 Mše sv.
PÁ 14.4.	Velký pátek	8.45 Ranní chvály 9.00 Křížová cesta v děkan. kostele 18.00 Velkopáteční obřady v děkanském kostele	8.00 Ranní chvály 15.30 Křížová cesta 16.00 Velkopáteční obřady	16.00 Velkopáteční obřady	18.00 Velkopáteční obřady

SO 15.4.	<i>Bílá sobota</i>	20.30 Velikonoční vigilie se křtem Petra Svobody v děkanském kostele			
NE 16.4.	<i>Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</i>	8.30 Mše sv. v děkanském kostele 18.00 Mše sv. v klášterním kostele	10.15 Mše sv.	8.00 Mše sv.	10.00 Mše sv.
PO 17.4.	<i>Velikonoční pondělí</i>	8.30 Mše sv. v děkanském kostele <i>Večerní Mše sv. není!</i>	10.15 Mše sv.	8.00 Mše sv. 17.00 Velikonoční koncert	10.00 Mše sv.

- **Ve středu je zrušena večerní Mše svatá v Táboře!**
- Chránový sbor bude zpívat v děkanském kostele na Kv. neděli, Zelený čtvrtek, Velký pátek a na Boží hod velikonoční
- **Pokrmý se budou žehnat na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně při mši sv.!**
- **Na Velikonoční pondělí se koná v kostele sv. Václava v Plané n. Luž. v 17 hodin Velikonoční koncert.** Vystoupí TaKvintet, Hana Žvachtová, Fr. Doubek a soubor Harmonie.
- **PŘEJEME VÁM POKOJNÉ A RADOSTNÉ VELIKONOČNÍ SVÁTKY!**

Tiráž:

Farní zpravodaj – Tábor a okolí, Postní doba a Velikonoce. Vydává římskokatolická farnost Tábor, náklad 350 ks | bezplatné. Toto číslo připravili: Eva Jandová, Petr Janda
kontakt: farář P. Michal Pulec a kaplan P. Dominik Ettler, ŘK farnost Tábor, Děkanská 305, Tábor.